howl

APRIL
2018
ISSUE
17
FREE COPY

THE FUTURE FOR ME IS ALREADY A THING OF THE PAST.
YOU WERE MY FIRST LOVE AND YOU WILL BE MY LAST.

BOB DYLAN

KTC

All my love is PET
กับบัตรเครดิต KTC

15 ส.ค. - 31 ธ.ค. 60

ฟรี ลด ลุ้น รับ

ตอบโจทย์ทุกความรัก สำหรับคนรักสัตว์เลี้ยง
ครบครันด้วยสิทธิประโยชน์ ส่วนลดสูงสุด 50%

จากพันธมิตรชั้นนำในหมวด
ร้านค้าสัตว์เลี้ยง, โรงพยาบาลสัตว์, โรงแรม และร้านอาหาร

ด้วยความร่วมมือจาก | GOLD MASTER® | howl hear your best friend. | ibis HOTELS | PET EXPO

พิเศษ! ทั้งลุ้น ทั้งรับ

เมื่อใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต KTC
ในหมวดร้านค้าสัตว์เลี้ยง
และโรงพยาบาลสัตว์ที่ร่วมรายการ

เลิฟที่ 1 ทั้งฟรีทั้งลด

ส่วนลดสูงสุด 50%
จากร้านค้าสัตว์เลี้ยงชั้นนำ

Animal-go-Round · Dogdays · Glitter Pooch · I ♥ PET · Kittisak Pets Mart · MaLetKhao Pet Shop · PETClub Your Trusted Pet Care Center! · Pet Lovers Centre · The Vet Safari Bangkok · Pet Master Pet Crematorium · PETPRO

ส่วนลดสูงสุด 15% และสิทธิพิเศษอื่นๆ
จาก โรงแรม ที่เป็นมิตรกับสัตว์เลี้ยง

La Purinée · Limon Villa Khao Yai · The Sunset Village Beach Resort · Vartika · Vartika Resovilla Kuiburi · X2 Crossto

ส่วนลดสูงสุด 10%
จาก ร้านอาหาร ที่เป็นมิตรกับสัตว์เลี้ยง

1 of A Kind Vintage Nordic Furniture · ffb · Quaint

ส่วนลดสูงสุด 15%
และสิทธิพิเศษอื่นๆ จาก โรงพยาบาลสัตว์ ที่ร่วมรายการ

Bangkok Animal Hospital · โรงพยาบาลสัตว์เจริญสุข Charoensuk Animal Hospital · iVET Animal Hospital · โรงพยาบาลสัตว์ มายด็อก My Dog Pet Hospital · Odaijini Pet Hospital · Petto Animal Hospital · Phya Hai 7 Animal Hospital · The Vet · สุทธินันท์ Animal Hospital

โรงพยาบาลสัตว์ แฮปปี้เพ็ท
โรงพยาบาลสัตว์ ด็อกเตอร์เพ็ท
โรงพยาบาลสัตว์ นภัคสิริ
โรงพยาบาลสัตว์ คนรักสัตว์
คลินิกรักษาสัตว์ ปิติเวช

เลิฟที่ 2 ลุ้นรางวัลสุดคูล

- **รางวัลที่ 1:** จี้ทองคำ 99.99% Gold Master สำหรับประดับปลอกคอสัตว์เลี้ยง มูลค่า 20,000 บาท จำนวน 1 รางวัล
- **รางวัลที่ 2:** บัตรกำนัลห้องพักโรงแรม ibis 1 คืน สำหรับ 2 ท่าน มูลค่ารางวัลละ 3,000 บาท จำนวน 20 รางวัล

เพียงใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต KTC ในหมวดร้านค้าสัตว์เลี้ยง และโรงพยาบาลสัตว์ที่ร่วมรายการ ทุก 1,000 บาท รับ 1 สิทธิ์ลุ้น

เลิฟที่ 3 รับเครดิตเงินคืนสูงสุด 2%

เครดิตเงินคืน 2% เมื่อใช้จ่าย ณ ร้านค้าพันธมิตรที่ร่วมรายการ และ 1% สำหรับร้านค้าทั่วไปหมวดสัตว์เลี้ยง และโรงพยาบาลสัตว์
ขอสงวนสิทธิ์ยกเว้นการมอบคะแนนสะสม KTC FOREVER REWARDS ปกติ

SMS
ลงทะเบียนส่งมาที่ 0613845000
พิมพ์ PET วรรค ตามด้วยหมายเลขบัตรฯ 16 หลัก
(ค่าส่งครั้งละ 3 บาท) และจะได้รับข้อความตอบกลับเมื่อลงทะเบียนสำเร็จ
หรือลงทะเบียนออนไลน์ที่ www.ktc.co.th/PET

ลงทะเบียนเพียงครั้งเดียว
รับสิทธิ์เข้าร่วมได้ทั้ง เลิฟ 2 และ 3

ศึกษาข้อกำหนดและเงื่อนไขเพิ่มเติมที่
www.ktc.co.th/PET

เมื่อไม่นานมานี้ผมได้มีโอกาสไปชมงานนิทรรศการภาพวาดของ Enzo (เอินจั่ว) มา

หากเอ่ยชื่อ Enzo ขึ้นมาในประเทศไทย เชื่อว่าคงมีคนรู้จักไม่มากนัก หากให้กล่าวอย่างย่นย่อแล้ว Enzo เป็นนักวาดภาพประกอบ นักเขียน และศิลปินชาวไต้หวัน ในสมัยก่อนเขาเคยเป็นนักวาดไร้ชื่อมาก่อน อยู่มาวันดีคืนดีเขาก็รวบรวมผลงานที่วาดไว้ (และยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดี) ลองส่งไปที่หนังสือพิมพ์แห่งหนึ่งในไต้หวัน หลังจากนั้นอีกสองวัน บรรณาธิการก็โทรมาหาเขา เพื่อพูดคุยเรื่องให้เขาเขียนคอลัมน์ลงในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น หลังจากนั้นอีกไม่นานก็ได้มีการนำคอลัมน์ของเขามารวมเล่มเป็นหนังสือนิยายภาพชื่อว่า Discovery Love และ Enzo ก็เริ่มโด่งดังตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ผมชอบงานของ Enzo ผมรู้สึกว่างานของเขาอบอวลไปด้วยกลิ่นอายของความเหงาและการถวิลหาวัยเยาว์อย่างเข้มข้น รูปวาดของเขาอ่อนหวาน นุ่มนวล แต่ก็เต็มไปด้วยความเจ็บปวด Enzo มักเขียนเรื่องราวด้วยข้อความที่ไม่ยาวมากนัก หากแต่บาดลึกและกินใจ ซึ่งนั่นคงเป็นเสน่ห์ที่ทำให้ผลงานของเขาเข้าถึงผู้คนมากมายทั่วโลก

ในช่วงการเปิดงานนิทรรศการในประเทศไทย Enzo ได้ให้สัมภาษณ์กับทาง a day magazine online เอาไว้ว่า เขาคิดว่าในโลกยุคอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความว่องไว มนุษย์ได้ถูกขัดเกลาให้ทำทุกอย่างแม่นยำและเป๊ะมากขึ้นเรื่อยๆ คนที่ผิดพลาดกลายเป็นคนที่ไร้ความสามารถ แต่ความจริงแล้วตำหนิ ข้อบกพร่อง บางทีก็มีคุณค่าและทำให้คนเราผูกพันและรักกัน

ผมเห็นด้วยว่ามนุษย์ไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อให้สมบูรณ์แบบ แน่ล่ะ ว่าเราต้องพยายามเพื่อสร้างในสิ่งที่ดีขึ้น แต่เราก็ผิดพลาดได้ เราร้องไห้ได้ เราอ่อนแอได้ เราอาจหลงทางทำอะไรโง่ๆ ไปบ้าง เราอาจล้มเหลว แต่นั่นไม่ได้เป็นอะไรเลย เพราะสิ่งที่ไม่ประสบความสำเร็จก็สามารถงดงามในความทรงจำของเราได้

เหมือนกับรักครั้งแรกที่ไม่ว่าจะจบลงเช่นไร
ก็ยังคงสวยงามเสมอมา

ชานนท์ สิมะบวรสุทธิ์
บรรณาธิการ howl magazine

howl

APRIL 2018 ISSUE 17

จัดทำโดย : บริษัท Central Pet Products Co.,LTD
ที่อยู่ : 68/932 หมู่บ้านไพลินปาร์ค ซอยรัตนาธิเบศร์ 28 ถนนรัตนาธิเบศร์ บางกระสอ เมืองนนทบุรี นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ : 0-2965-5020

www.readhowl.com
howlpublishing@gmail.com
readhowl
readhowl

HOWL **TEAM**

ที่ปรึกษา น.สพ.การุณ ชัยวงศ์โรจน์
บรรณาธิการบริหาร สพ.ญ.มนัสนันท์ ธาราทรัพย์
บรรณาธิการ น.สพ.ชานนท์ สิมะบวรสุทธิ์
บรรณาธิการภาพ เสกสรร พิสิฐเพ็ญจันทร์
กองบรรณาธิการ น.สพ.ปัณณกร เลาหประสิทธิพร
น.ส.บุศรินทร์ รุ่งวิทยา
บรรณาธิการศิลปกรรม กฤษณะ โชคเชาว์วัฒน์
ฝ่ายการตลาดและโฆษณา น.ส.พันธ์ทิพย์ ทิพวรรณ์
น.ส.กริชยานุช จงกิตติรักษ์
แยกสี/พิมพ์ Good-Head Printing 0-2718-2951

08-017
CHAPTER 1 - LITTLE DIARY

026-031
CHAPTER 3 - MOM AND PUPPY

032-047
CHAPTER 4 - GALLERY

018-025
CHAPTER 2 - LOVE AT FIRST SIGHT

048-061
CHAPTER 5 - OTHER

050	Think Petsitive	**057**	SNAPSHOT
051	แด่ความทรงจำที่ถูกลืม	**058-059**	MEAWBIN THE COMIC
052-53	คบกันเป็นเพื่อน	**060-061**	รู้ไว้ไม่ว่า

CHAPTER 1

LITTLE DIARY

ภาพประกอบ : Kanis

10 กันยายน 2559

ฉันคิดมาตลอดว่าตัวเองเป็นเด็ก

หรือถ้าจะพูดให้ถูก คือทุกคนบอกกับฉันแบบนั้นต่างหาก

ถ้า "เด็ก" ใช้เรียกคนที่มีส่วนสูงไม่เกินหนึ่งเมตร อย่างนั้นคนแคระทั้งเจ็ดในเรื่องสโนไวท์ก็น่าจะถูกเรียกว่า "เด็ก"

ถ้า "เด็ก" ใช้เรียกคนที่ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อย่างนั้นฉันก็ถือว่าไม่ใช่ เพราะฉันไม่ต้องให้ใครคอยอุ้มคอยป้อนข้าว หรือคอยผูกเชือกรองเท้าให้แล้วนี่

ถ้า "เด็ก" ใช้เรียกคนที่ยังต้องเรียนหนังสืออยู่ อย่างนั้นพี่สาวข้างบ้านก็คงเพิ่งโตเป็นผู้ใหญ่ เพราะพี่เขาเพิ่งรับปริญญาไปเมื่อเดือนก่อน

ถ้า "เด็ก" ใช้เรียกคนตามอายุ เช่นนั้นคำพูดที่ว่า "อายุเป็นเพียงตัวเลข" หมายความว่าอย่างไรแน่

ถ้า "เด็ก" ใช้เรียกคนที่ยังไม่สามารถรับผิดชอบอะไรได้ด้วยตัวเอง...แปลว่าคนที่เอาหมามาทิ้งไว้ที่นี่ ก็ไม่ใช่ผู้ใหญ่สินะ

หลายคำถามผุดขึ้นมาในความคิดฉันตอนนี้ ขณะอยู่ที่มูลนิธิหาบ้านให้หมาจรจัด และกำลังเลือกลูกหมาตัวที่ครอบครัวเราจะรับไปเลี้ยง ฉันจำได้ดีว่า กว่าจะมาถึงวันนี้ พ่อกับแม่เฝ้าถามฉันอยู่บ่อยครั้งว่า "คิดไว้แล้วใช่ไหมว่าเลี้ยงลูกหมาต้องทำอะไรบ้าง เวลามันหิวจะทำยังไง เวลามันอึจะทำยังไง เวลามันป่วยจะทำยังไง และถ้ามันแก่แล้วจะยังรักมันเหมือนเดิมไหม" ซึ่งฉันเองก็คิดทบทวนและหาคำตอบให้ตัวเองและพ่อแม่จนมั่นใจแล้วเช่นกัน

นี่อาจจะเป็นบทพิสูจน์ "ความรับผิดชอบ" จากเด็กคนหนึ่งอย่างฉันก็ได้ ว่าจะสามารถดูแล "เด็ก" อีกคน (จริงๆ คืออีกตัว) ไปจนตลอดรอดฝั่งได้หรือเปล่า

11 กันยายน 2559

ต้องขอบคุณครูอ้อม (ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติม) ที่ช่วยให้ฉันคิดชื่อเรียกให้กับเจ้าลูกหมาได้

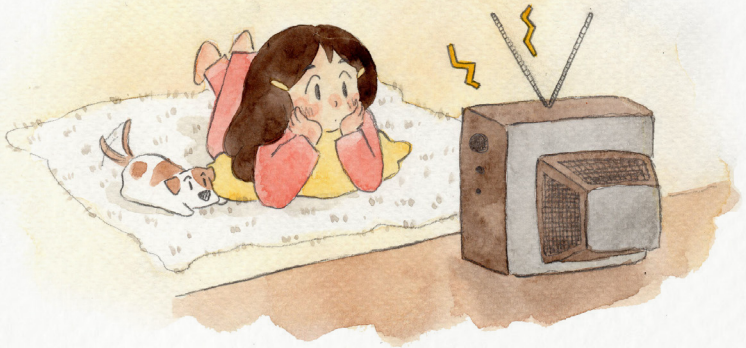
เพราะการบ้านเรื่องพืชใบเลี้ยงคู่ ที่คุณครูให้นักเรียนทุกคนปลูกถั่วงอกไปส่ง พร้อมกับจดบันทึกการเปลี่ยนแปลงทุกวันตลอด 1 สัปดาห์ ประกอบกับที่ใครๆ ก็ว่า "ถั่วงอกปลูกง่าย" ฉันเลยอยากตั้งชื่อลูกหมาว่า "ถั่วงอก" มันจะได้เลี้ยงง่าย และโตเร็วไปพร้อมๆ กับถั่วงอกที่ต้องส่งครูอ้อม ซึ่งถึงแม้ว่าพ่อกับแม่จะว่าชื่อนี้ตลก แต่มะปราง (ป. 6/4) เธอชอบ และบอกว่าน่ารักดี (เธอเองนี่แหละ ที่เป็นคนแนะนำฉันว่า ให้ใช้สำลีในการปลูกถั่วงอก มันจะขึ้นง่ายกว่าการใช้กระดาษทิชชู่)

สุดท้าย บ้านของฉันก็เลยมี "ถั่วงอกที่เดินได้" มันก็คือเจ้าลูกหมาน้อย เพศผู้ พันธุ์ทาง สีขาวลายน้ำตาล ที่เดินคุ้กคิ้กอยู่ในบ้านตอนนี้เอง

มันเป็นความรู้สึกที่พิเศษอย่างบอกไม่ถูก เหมือนว่าฉันมีน้องชายเพิ่มมาอีกหนึ่งคน (หนึ่งตัว) ฉันพยายามขอแม่ให้พาเจ้าถั่วงอกขึ้นไปนอนข้างบนด้วย แต่แม่ก็ยืนยันเป็นมั่นเหมาะว่า "ไม่!" พอตกกลางคืน ก็เลยต้องทนได้ยินเสียงร้องหงิงๆ ของลูกหมาตัวน้อยดังมาจากชั้นล่าง ฉันเลยต้องแอบย่องลงมาอุ้มมันนั่งดักอยู่สักพัก รอจนมันหลับแล้วก็ย่องกลับขึ้นไปนอน

เมล็ดถั่วเขียวที่ฉันแช่น้ำเอาไว้ตั้งแต่เมื่อคืน...ถึงตอนนี้ รากของมันเริ่มงอกออกมาแล้ว

คงเหมือนกับเจ้าถั่วงอกเดินได้ ที่ชีวิตใหม่ของมันในบ้านหลังนี้ก็เพิ่งจะเริ่มต้นขึ้นเหมือนกัน

12 กันยายน 2559

"ลูกหมาเคี้ยวข้าวไม่เป็น" นี่คือสิ่งที่ฉันเองก็เพิ่งรู้วันนี้

คงเหมือนกับที่เด็กทารกมักชอบกินกล้วยบด เจ้าถั่วงอกเองก็ชอบกินอาหารเม็ดของลูกสุนัขใส่ผสมกับนมแพะเหมือนกัน อาจเพราะมันเพิ่งหย่านมก็ได้ ตอนนี้ฉันเลยรบกวนให้คุณยายช่วยเทอาหารให้มันตอนมื้อเที่ยงด้วย รวมเป็นวันละ 3 มื้อ เพราะถั่วงอกหิวบ่อย แต่ก็กินได้ทีละนิด และถ้ามื้อไหนอาหารเหลือก็ต้องเททิ้งเท่านั้น เพราะไม่อย่างนั้นนมจะบูด

ส่วนเรื่องการขับถ่าย กลับไม่น่าเป็นห่วงเหมือนที่ฉันคิดไว้แต่แรก เพราะแค่อุ้มมันไปวางที่สนามหญ้าหน้าบ้านไม่นานหลังจากมันกินข้าวเสร็จ เจ้าถั่วงอกก็จะหมุนๆ และจัดการธุระของตัวเองเสร็จสรรพ และเหมือนตอนนี้มันจะรู้แล้วว่า ถ้าปวดฉี่ จะต้องเดินไปร้องหงิงๆ อยู่แถวหน้าประตู เพื่อให้ฉันพาออกไปที่สนามหญ้า

เอาเข้าจริง...การเลี้ยงเจ้าถั่วงอก ก็ไม่ได้ยุ่งยากอะไรเท่าไหร่นัก แค่ต้องให้เวลามากกว่าที่ฉันรดน้ำต้นถั่วงอกส่งครูอ้อมไปเสียหน่อย แถมตอนนี้ มันก็คอยมานอนอยู่ใกล้ๆ เวลาที่ฉันทำการบ้านด้วยล่ะ อย่างเดียวที่เสียดาย... คือเบาะรองนอนฉันอุตส่าห์ซื้อมาให้เจ้าหมาน้อย มันกลับไม่ยอมเข้าไปนอนซะงั้น เบาะนั้นเลยกลายเป็นแค่ของเล่นให้ถั่วงอกคาบลากไปลากมาเท่านั้นเอง

18 กันยายน 2559

ฝีมือวาดรูปของฉันนี่ไม่ค่อยพัฒนาเอาเสียเลย...

ขนาดพยายามวาดรูปต้นถั่วงอกส่งครูอ้อมมาหลายวันแล้ว พ่อกับแม่ยังดูไม่ออกเลยว่านี่รูปอะไร แต่ถึงอย่างไรก็ต้องทำให้เสร็จ เพราะพรุ่งนี้ต้องเอาต้นถั่วงอกไปส่งแล้ว ซึ่งต้นถั่วของฉันก็ยืดยาวและโน้มเอนไปจนออกมานอกถาดปลูก อาจเป็นเพราะฉันวางเอาไว้ใกล้หน้าต่างก็ได้ มันก็เลยพยายามยืดตัวไปหาแสงแดด

ส่วนเจ้า "ถั่วงอกเดินได้" ของฉันก็มีนัดฉีดวัคซีนเข็มแรกพรุ่งนี้ที่โรงพยาบาลเหมือนกัน แม่บอกว่า จะไปรับฉันกลับจากโรงเรียนเร็วหน่อย จะได้พาไปคลินิกแถวบ้านพร้อมกัน นี่จะเป็นครั้งแรกที่ถั่วงอกจะได้ออกจากบ้าน ก็ถือเป็นของขวัญที่มันอายุครบ 2 เดือนพอดี

ฉันเองก็เคยถามมะปรางถึงเรื่องนี้เหมือนกัน เพราะที่บ้านสวนของยายของเธอก็เลี้ยงหมาหนึ่งตัว ชื่อ "แม่มะลิ" เธอชอบเล่าเรื่องของมันให้ฉันฟังอยู่บ่อยๆ ว่าเมื่อก่อนที่จะทำหมัน มันออกลูกมาครอกหนึ่ง (เลยได้ฉายาว่า "แม่มะลิ") พ่อแม่ของมะปรางเลยต้องเป็นธุระพาลูกหมาทั้งหมดไปฉีดวัคซีนและประกาศหาบ้านให้ เธอบอกฉันว่า จริงๆ คุณหมอก็จิ้มเข็มแป๊บเดียวเท่านั้นแหละ แต่เธอเองก็ปิดตาไม่กล้าดู นั่นทำให้ฉันก็แอบตื่นเต้นอยู่เหมือนกัน ที่จะได้เห็นการฉีดยาให้ถั่วงอกครั้งแรก ในขณะที่เจ้าถั่วงอกไม่ได้เป็นเดือดเป็นร้อนเท่าไหร่...

"เพราะแกยังไม่รู้ซะตากรรมของตัวเองล่ะสิ"

10 ตุลาคม 2559

ขอต้อนรับสู่ปิดเทอมที่มีการบ้านเยอะที่สุดในโลก !

เพราะจะต้องอ่านหนังสือให้ครบ 50 เล่ม ภายในเวลา 1 เดือน ในโครงการ "บันทึกการอ่าน" ของวิชาภาษาไทย เลยทำให้แผนการไปเที่ยวทะเลอาจจะต้องเลื่อนไปก่อน และช่วงนี้เจ้าถั่วงอกก็ยังเพิ่งไปฉีดวัคซีนเข็มที่สองมา พร้อมกับวัคซีนพิษสุนัขบ้า และให้ยาถ่ายพยาธิทางเดินอาหาร กับพยาธิหนอนหัวใจแล้วเรียบร้อย คุณหมอบอกว่ายังไม่ควรพาออกไปเที่ยวข้างนอกจนกว่าจะได้รับวัคซีนครบ

ถั่วงอกเองก็ชักจะซนขึ้นเรื่อยๆ เพราะฟันแท้เริ่มขึ้น ก็เลยเริ่มแทะโน่น กัดนี่ไปทั่วบ้าน โดยเฉพาะทุกสิ่งอย่างที่ทำจากผ้า เจ้าเปี๊ยกจอมซ่าจะต้องคาบไปกัดทุกอย่าง ทั้งรองเท้าผ้าใบของฉัน หมอนที่อยู่บนโซฟา หรือแม้แต่ขาโต๊ะขาเก้าอี้ก็ไม่เว้น แม่เลยต้องเริ่มทยอยซื้อของเล่นมาให้ถั่วงอกกัดแทน จึงได้หมดฤทธิ์ลง แต่ก็ยังไม่วายไปขุดดินที่สนามหญ้าหน้าบ้านเล่นอีก ทำให้คุณตาต้องไปหาไม้มาล้อมรั้วต้นโหระพาที่ปลูกไว้ เพราะเกรงว่าจะถูกทำลายโดย "ถั่วงอกตัวแสบ" ตัวนี้

ฉันเองจึงต้องหาวิธีทำให้เจ้าลูกหมามีอะไรทำแก้ซนสักหน่อย ซึ่งจากสารคดีที่ฉันเคยดู คิดว่าตอนนี้ ที่ถั่วงอกอายุ 3 เดือน น่าจะถึงช่วงที่เริ่มฝึกให้ทำตามคำสั่งได้บ้างแล้ว เลยกะว่าจะลองฝึก "ขอมือ" ดูซิว่าจะทำได้รึเปล่า

ถ้าทำได้ ถึงจะได้กินขนมนะถั่วงอก !

22 ตุลาคม 2559

ฝนที่ตกลงมาตลอดช่วงเช้า ทำให้ทั้งฉันและถั่วงอกต้องหาอะไรทำอยู่แต่ในบ้าน เหมือนว่าถั่วงอกจะยอมฝืนใจนั่งดูการ์ตูนอยู่เป็นเพื่อนฉันจนจบเรื่อง ทั้งๆ ที่มันคงไม่ค่อยชอบเท่าไหร่นัก ไม่นานฉันก็นึกขึ้นได้ว่าจะโทรไปขอยืมหนังสือนิทานจากบ้านมะปรางเพื่อมาแลกกันอ่านตามที่ตกลงกันไว้ (ก็งานการบ้านวิชาภาษาไทยนั่นเหละ)

ทว่า ฉันไม่ได้คิดเลย ว่าเราจะคุยโทรศัพท์กันได้นานขนาดนั้น...และนั่นก็เป็นครั้งแรก ที่ฉันได้ยินมะปราง...ร้องไห้

"แม่มะลิไปอยู่บนฟ้าแล้วนะถั่วงอก"

ถั่วงอกเอียงคอฟัง

"ในโทรศัพท์ มะปรางเล่าว่า แม่มะลินอนป่วยมาได้อาทิตย์หนึ่งแล้ว คุณหมอบอกว่าเป็นเพราะมันโดนเห็บกัดจนเป็นพยาธิเม็ดเลือด จนกระทั่งเมื่อวาน แม่มะลิก็..."

ฉันมักเล่าเรื่องแม่มะลิให้ถั่วงอกฟังเสมอ และตั้งใจไว้ว่าอีกหน่อย ถ้าถั่วงอกโตขึ้น จะพาไปเจอแม่มะลิสักครั้ง

"แต่ตอนนี้...คงไม่ได้เจอกันแล้วสินะ"

แม้จะวางสายจากมะปรางไปแล้ว แต่ฝนก็ยังคงโปรยปรายลงมา...ไม่ซาลงบ้างเลย

ฉันคิดว่า...น้ำตาของมะปรางก็คงยังไม่หยุดไหลราวกับสายฝนนี้

ฉันเองก็กอดถั่วงอกแน่นกว่าทุกทีที่เคย...ไม่รู้ว่าทำไมเหมือนกัน

21 กุมภาพันธ์ 2560

ทศนิยมว่ายากแล้ว เรื่องรูปสี่เหลี่ยม วงกลม นี่ยากเข้าไปอีก โชคดีที่มะปรางช่วยอธิบายเรื่องเศษส่วนให้ฟัง เลยช่วยทุ่นเวลาอ่านหนังสือของฉันไปได้เยอะเลย นี่ขนาดเรียนพิเศษตอนเย็นมาแล้วด้วยนะ แต่ฉันกับวิชาคณิตศาสตร์ก็ดูเหมือนจะเป็นศัตรูกันมาแต่ชาติปางก่อน

และเพราะเมื่อวานเป็นวันสุดท้ายก่อนที่ห้องเรียนจะต้องถูกจัดโต๊ะเป็นห้องสอบ การทำเวรตอนเย็นจึงต้องยืดเยื้อมากกว่าปกติ เพราะครูหน่อย (ครูประจำชั้น) มาคุมงานด้วยตัวเอง แถมร้านถ่ายเอกสารใต้ฉุนตึกก็ต่อคิวยาวไปถึงไหนๆ กว่าฉันจะได้กลับบ้านก็เลยมืดค่ำ เพราะต้องรอซีร็อกหนังสือจากมะปรางมาไว้อ่านทบทวน

ถึงการสอบปลายภาคครั้งแรกของระดับชั้น ป.6 จะสำคัญ...แต่สิ่งที่ทำให้ฉันตื่นเต้นยิ่งกว่า คือต้องพาเจ้าถั่วงอกที่อายุครบ 1 ปี ไปผ่าตัดทำหมันในวันพรุ่งนี้ต่างหาก คุณหมอที่คลินิกแนะนำว่า การทำหมันจะช่วยลดความเสี่ยงโรคเมื่อตอนที่มันแก่ชราลง ซึ่งผลการตรวจเลือดและตรวจสุขภาพครั้งล่าสุดของถั่วงอกก็ปกติดี ไม่มีปัญหาอะไร ผ่าตัดได้สบายมาก

ขณะที่ฉันเตรียมพร้อมอ่านหนังสือสอบคืนนี้ ก็ไม่ลืมที่จะงดให้อาหารมื้อเย็นของเจ้าถั่วงอก เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการผ่าตัดวันพรุ่งนี้เช้า...

ทั้งถั่วงอกและฉัน เราต่างรู้กันว่า พวกเราจะทำให้ดีที่สุด และไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เราจะคอยเป็นกำลังใจให้กันเสมอ

26 เมษายน 2560

แม่ปลุกฉันแต่เช้า เพราะต้องไปแวะซื้อซ่อคอกเข็มที่ตลาดก่อนไปโรงเรียน

วันนี้เป็นวันพิธีมอบตัว ของโรงเรียนมัธยมที่ฉันเพิ่งย้ายเข้ามานั่นเอง

"ฉันยังเป็นเด็กอยู่รึเปล่า ?"

พอได้มองเงาตัวเองในกระจก ในชุดนักเรียนใหม่แล้ว ก็เกิดนึกถึงคำถามเดิมขึ้นมาอีก

แต่สิ่งที่ต่างออกไปคราวนี้ คือมีเพื่อนอีกคน (หรืออีกตัว) ที่ยืนมองกระจกอยู่ข้างๆ ฉัน มันก็คือเจ้าถั่วงอกที่ตัวโตขึ้นกว่าเมื่อก่อนเยอะเลย

ฉันรู้สึกยังไม่ค่อยชินกับชุดนักเรียนมัธยมที่ต้องใส่คอซอง และต้องตัดผมสั้นสักเท่าไหร่นัก ผิดกับถั่วงอกที่คุ้นเคยกับปลอกคอเส้นใหม่อย่างง่ายดาย

"แกไม่เข้าใจที่ฉันพูดหรอก ใช่ไหมล่ะ..." เจ้าถั่วงอกเอียงคอตอบมา "วันนี้ต้องไปซื้อชุดพละ ซื้อหนังสือ ซื้อสมุดเรียน เอาหนังสือไปห่อปก แล้วขากลับจะแวะซื้อยาถ่ายพยาธิมาให้ถั่วงอกด้วย" ฉันไล่เรียงให้ถั่วงอกกับตัวเองฟังเหมือนที่มักจะทำในทุกเช้าของวันที่มีอะไรต้องทำเยอะแยะ

ก็ไม่รู้เหมือนกันว่า ชีวิตวัยมัธยมของฉันจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมบ้าง ฉันคงรุ่นคิดได้เพียงเท่านั้น ก็ต้องเร่งรีบออกจากบ้านเพื่อเผชิญสภาพรถติดของกรุงเทพฯ เหมือนเคย โดยมีเจ้าถั่วงอกเดินตามมาส่งที่ประตู ฉันรู้ว่านั่นหมายถึงคำว่า

"ขอให้โชคดี"

CHAPTER 2

LOVE AT FIRST SIGHT

ภาพประกอบ : ชาพีช

You Me and our World

เธอ ฉัน และความรักครั้งแรกในโลกใบนี้

ลูกหมาน้อยไม่รู้หรอกว่าตัวเองเริ่มตกหลุมรักตั้งแต่เมื่อไหร่
ลูกหมาอาจไม่รู้จักภาษาที่สะกดออกมาเป็นคำว่ารัก ไม่อาจอธิบายด้วยถ้อยคำ
หรือเสียงเล็กๆ ของมันให้ใครเข้าใจได้ว่าความรักคืออะไร
แต่หากว่าความรักคือสิ่งที่ก้าวข้ามหลักภาษาใดๆ
เป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดโดยไม่ต้องใช้ความเข้าใจหรือเหตุผลใดๆ
ในพริบตาที่ถูกโอบอุ้มในอ้อมแขนของหญิงสาว
ได้สัมผัสรอยยิ้มและเสียงอันอ่อนโยนของเธอ
บางทีความรักอาจจะเริ่มก่อตัวอย่างช้าๆ ณ ที่นั้น
นักวิทยาศาสตร์บางคนอาจบอกว่าความรักของมันนั้นเป็นแค่ปฏิกิริยาเคมี
เป็นสัญชาตญาณการรวมฝูง เป็นสิ่งที่ถือกำเนิดขึ้นตามธรรมชาติ
แต่มันไม่สนใจหรอก ลูกหมาน้อยยังเด็กเกินกว่าที่จะเข้าใจเรื่องยากๆ แบบนั้น
ลูกหมาน้อยอาจเยาว์วัยเกินกว่าจะรู้ว่าโลกใบนี้มีเรื่องราวโหดร้าย
มีอุปสรรคและความยากลำบากมากมายรอคอยมันอยู่เบื้องหน้า
มันอาจไม่รู้ว่าความสุขของมันช่างแสนสั้น
เพราะเมื่อเทียบกับชีวิตมนุษย์แล้ว
อายุขัยของสุนัขช่างไม่ต่างจากดวงดาวที่ร่วงหล่นจากฟากฟ้า
ลูกหมาน้อยไม่รู้หรอกว่าตัวเองเริ่มตกหลุมรักตั้งแต่เมื่อไหร่
แต่มันรู้แล้วว่ากำลังมีความรัก
และจากนี้ไปไม่ว่าจะอีกนานเท่าไหร่
มันจะมอบโลกทั้งหมดของมันให้แก่เธอคนเดียว
หากได้ยิน, พวกผู้ใหญ่อาจหัวเราะเยาะคำสัญญาอันแสนเปราะบางนี้
เพราะพวกเขารู้ดีว่าไม่อาจพูดคำเหล่านี้ออกมาได้อีกแล้ว
มีเพียงลูกหมาน้อยผู้ยังไม่รู้จักโลกเท่านั้นที่จะมอบคำสัญญาเช่นนี้ได้
และเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้มันเป็นจริง

Please, Come Black to Me.

โปรดหันมา...แล้วบอกรักหัวใจสีดำดวงนี้

ถ้าเป็นไปได้มันไม่อยากเกิดมามีสีดำ
ลูกหมาสีดำครุ่นคิดเช่นนั้น เมื่อเห็นพี่น้องสีต่างๆ ของมัน
ค่อยๆ ทยอยจากมันไปสู่บ้านหลังใหม่
มีเพียงมันเท่านั้นที่ยังไม่มีใครต้องการ
อาจเพราะสีดำบนตัวมันเป็นสีของความโชคร้าย
เมื่อไม่มีใครต้องการโชคร้าย
มันจึงต้องกลายเป็นความโชคร้ายเสียเอง
น่าเศร้าที่ทุกครั้งที่มีคนจ้องมองมัน
พวกเขากลับมองเพียงแต่สีขนที่มันไม่อาจเลือกให้เป็นได้
สายตาเย็นชาของผู้คนที่ลูกหมาสีดำพบเจอ ไม่เคยได้สบตากัน
.
ช่างน่าเสียดาย
เพราะหากมองลึกลงไป
ในตาของหมาน้อยตัวนี้
พวกเขาอาจได้ยินคำบอกรัก
และถ้อยคำอ้อนวอนขอความรัก
ที่งดงามและบริสุทธิ์ที่สุด
จากหัวใจสีดำน้อยๆ
ที่พวกเขาไม่มีทางหาได้จากใครคนไหนบนโลกเลย

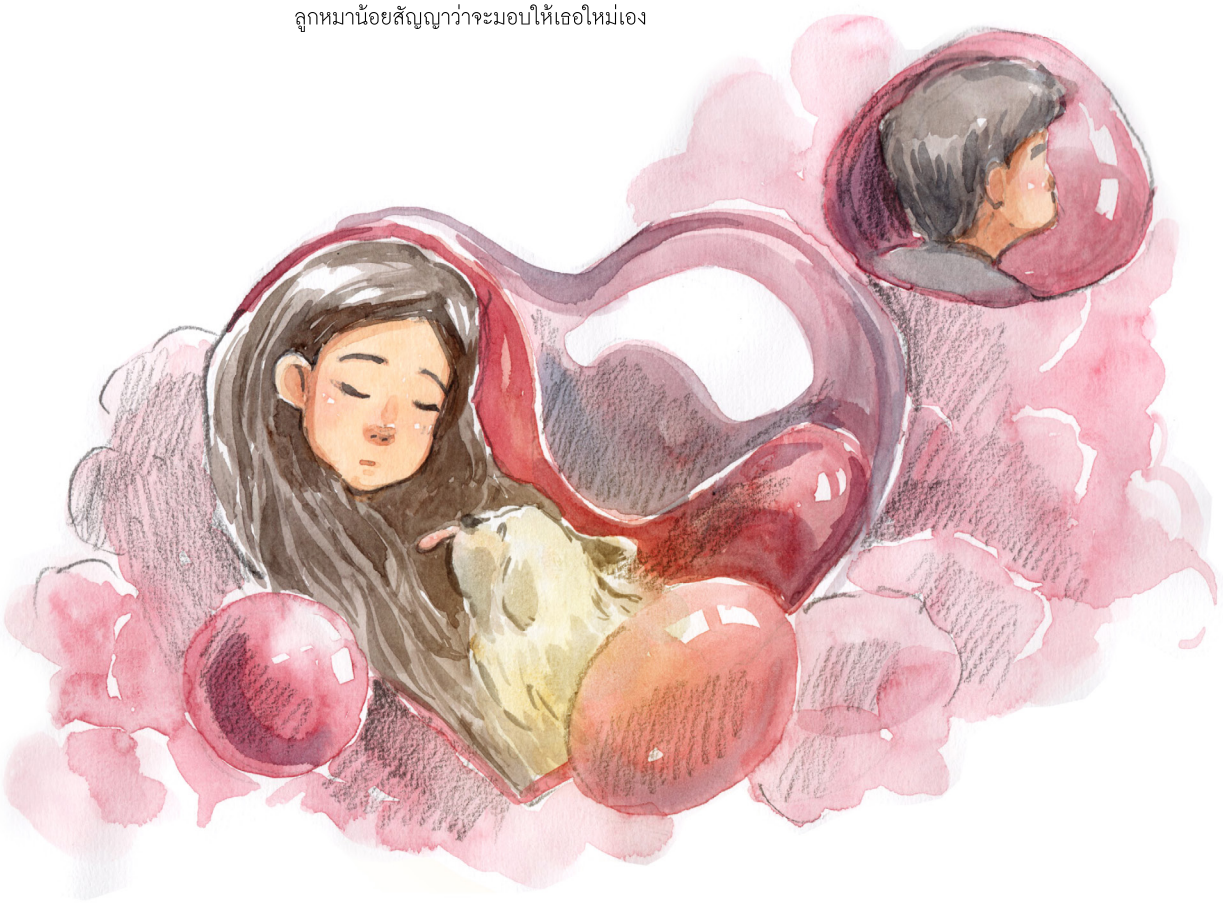
Remaining Present

เศษเหลือของความสุข...ยังคงเป็นความสุขหรือเปล่า

หากว่าลูกหมาน้อยคือหลักฐานความรักของชายหนุ่มแล้ว
ยามเมื่อความรักสูญสลาย มันก็ควรหายไปด้วย
แต่ทำไมมันยังอยู่ตรงนี้ เคียงข้างหญิงสาวผู้มีน้ำตานองหน้า
ลูกหมาน้อยนึกถึงวันที่มันถูกซื้อมาเป็นของขวัญโดยชายหนุ่ม
เพื่อแทนถึงสัญลักษณ์ความรักและคำมั่นสัญญา
แต่ในโลกของหัวใจคน ไม่มีสิ่งใดที่มั่นคงนิรันดร์
แล้วในวันหนึ่ง ชายหนุ่มก็หายไปเงียบๆ ราวกับน้ำค้างต้องแสงแดด
ทิ้งไว้เพียงหญิงสาวผู้จมอยู่ในคราบน้ำตา และลูกหมาน้อย
ผู้เป็นตัวแทนแห่งเศษความสุขของเมื่อวาน

.

ลูกหมาน้อยรู้ดีว่าจากนี้ทุกครั้งที่มองมัน หญิงสาวจะเศร้าโศก
เพราะสิ่งที่เธอเห็นคือภาพเงาความสุขที่ไม่มีวันหวนกลับมา
แต่มันก็อยากบอกหญิงสาวเหลือเกินว่า
ถ้าเป็นไปได้ มันไม่อยากเป็นตัวแทนของใคร
หากวันใดที่ดวงตาหญิงสาวหายพร่ามัวด้วยน้ำตาแล้ว
ขอให้มองเห็นมันด้วยหัวใจที่กระจ่างชัดอีกครั้ง
เมื่อนั้น....มันจะมอบความรักที่แท้จริงของมันให้
ความรักที่ชายหนุ่มได้ขโมยไป
ลูกหมาน้อยสัญญาว่าจะมอบให้เธอใหม่เอง

Don’t Cry, Look at the Sky

หากคิดถึงฉัน....ขอให้มองท้องฟ้าสีคราม

บนท้องฟ้าสีคราม มีลูกหมาน้อยลอยอยู่
หากเป็นไปได้ มันไม่อยากให้เด็กหญิงต้องร้องไห้เลย
เวลาสองเดือนที่มันได้ใช้ชีวิตบนโลกนั้นช่างแสนสั้นนัก
แต่มันไม่เคยเสียใจ เพราะเป็นช่วงเวลาที่มันได้รู้จักการรักและถูกรัก
แต่ร่างกายของมันอ่อนแอเกินไป บางทีร่างของมันอาจทนรับ
ความหนักหนาของโลกใบนี้ที่ถาโถมเข้ามาไม่ไหว
แล้วในวันหนึ่ง ท่ามกลางหยดน้ำตาที่ไหลไม่หยุดของเด็กหญิง
ลูกหมาน้อยก็ได้กลับคืนสู่ท้องฟ้าเงียบๆ
ตอนนี้มันได้แต่เฝ้ามองเด็กหญิงจากบนท้องฟ้า หากมีสิ่งใดเศร้าใจ
คงเป็นการได้เห็นเด็กหญิงอันเป็นที่รักร้องไห้เสียใจอย่างเงียบเชียบ
หากเสียงมันส่งไปถึงเบื้องล่าง หากว่าลูกหมาน้อยสามารถพูดได้
มันคงอยากบอกเด็กหญิงคนนั้นว่าอย่าได้เศร้าเสียใจไปเลย
หากคิดถึงฉัน...ขอให้เงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า
มันยังคงอยู่บนฟ้านี้
คอยเฝ้ามองเธอเติบโตอย่างเข้มแข็งตลอดไป
.
ในวันถัดมา หากเด็กหญิงผู้เศร้าสร้อย
ได้ลองมองขึ้นไปบนท้องฟ้าสีครามสักนิด
บนนั้นเธออาจจะได้เห็นก้อนเมฆบางก้อน
มีหน้าตาคล้ายๆ ลูกหมาตัวน้อย กำลังส่งยิ้มให้เธอ

Sorry I like you

ขอโทษนะ...ฉันว่าฉันยังชอบเธอ

ลูกหมาน้อยไม่เคยรู้ว่าทำไมตัวเองถึงถูกทิ้ง
ในตอนแรกมันไม่คิดเลยว่าตัวเองจะถูกทิ้ง
คิดเพียงแค่ว่าเจ้านายของมันพาออกมาในที่ใหม่ๆ
แต่เมื่อเจ้านายของมันจากไป จากหนึ่งวัน สองวัน จนเป็นสัปดาห์
ลูกหมาน้อยก็รู้ตัวว่าตัวเองถูกทิ้งเสียแล้ว
มันได้แต่คิดคร่ำครวญว่าเพราะความรักที่มันมีให้เจ้านายของมันน้อยไปหรือเปล่า
หรือว่ามันน่ารักสู้กับลูกหมาตัวอื่นไม่ได้กันแน่
ถึงทำให้เจ้านายต้องเอามันมาทิ้งแบบนี้ แต่ว่าคิดเท่าไหร่ก็ไม่สามารถหาคำตอบได้
ลูกหมาน้อยมองท้องฟ้าสีเทา ในเมืองสีเทา ผู้คนมากมายหลายสีสัน
แต่เมื่อมองผ่านไปนานๆ กลับละม้ายคล้ายสีเทา
มันได้แต่หมอบอยู่ริมถนนอันจอแจเงียบๆ อาจมีคนหยุดยืนบ้าง
แต่เมื่อสัญญาณไฟเปลี่ยนเป็นสีแดงพวกเขาก็เดินข้ามถนนไป
ทุกคนต่างเร่งรีบเพื่อก้าวเดินไปข้างหน้า แม้ไม่รู้ว่าต้องไปที่ไหนก็ตามที
บางเวลา ลูกหมาน้อยหวนรำลึกถึงวันคืนที่ได้อยู่กับเจ้านายของมัน
นึกถึงห้วงเวลาที่เต็มไปด้วยความฝันว่าซักวันหนึ่งมันจะเติบโต
และคอยปกป้องเจ้านายอย่างภักดี
แต่ช่วงเวลาเหล่านั้นมันเป็นไปไม่ได้อีกแล้ว
ลูกหมาน้อยเฝ้ามองคนผ่านไปผ่านมาครั้งแล้ว ครั้งเล่า
ในใจหวังเพียงน้อยนิดว่าจะได้เห็นเจ้านายของมันกลับมาหาอีกครั้ง
แต่ถึงหวังเพียงน้อยนิดเท่าไร นั่นก็ยังเป็นความหวังอยู่ดี
เมื่อมีความหวัง ย่อมมีผิดหวัง, เมื่อผิดหวัง ย่อมเจ็บปวด
อาจเพราะยังเยาว์วัยนัก เจ้าลูกหมาน้อยยังคงรอเจ้านายของมันต่อไป
ในใจโอบอุ้มความหวังอันเจ็บปวด สัมผัสรสชาติหวาน
และฝาดขมสับเวียนต่อเนื่องกันไปในหัวใจ
ลูกหมาน้อยรอคอยอย่างมั่นคง โดยที่ไม่รู้เลยว่านี่คือการรอที่ไม่มีหวัง
เพราะเจ้านายของมันไม่เคยคิดหวนกลับมาตั้งแต่แรกอยู่แล้ว

Bitter Sweet End

สิ้นสุดการรอของเราสองคน

ภาพลูกหมาตัวน้อยนอนหมอบอย่างหงอยเหงาบนฟุตบาทยังคงติดอยู่ในหัวของหญิงสาว
แม้หญิงสาวจะเดินผ่านมานานแล้ว แต่ภาพนั้นก็ยังคงติดตรึงอยู่ในใจ
ลูกสุนัขตัวเล็ก ร่างกายผอมเซียว แววตาที่ดูเศร้าสร้อยราวกับเหนื่อยล้ากับความหวัง
หญิงสาวยังคงสาวเท้าเดินอย่างฉับไว ตัดกลับมาในโลกของการทำงานที่เธอคุ้นชิน ตอนนี้เธอใกล้จะสายแล้ว
เธอนัดลูกค้าสำคัญของบริษัทไว้ เพราะวันนี้รถติดกว่าที่เคย ทำให้ใกล้เวลานัดหมายเข้าไปทุกที
การหันหลังกลับตอนนี้ไม่ใช่ตัวเลือกที่ฉลาดเลย ไม่มีใครรู้ว่าลูกหมาตัวนั้นยังอยู่ที่เดิมหรือเปล่า
ที่สำคัญกว่านั้นคือเธอกลับไปแล้วจะทำอะไรได้
แต่เธอก็หันหลังกลับและวิ่งไปในทิศทางตรงข้ามที่เธอตรงมา
เพียงไม่นานเธอก็หอบหายใจอยู่ตรงหน้าของลูกหมาน้อยข้างทางตัวนั้น
หญิงสาวอุ้มมันขึ้นมาแนบกาย
พรุ่งนี้รับรองว่าเธอเจองานหนักแน่ การผิดนัดลูกค้าสำคัญคงทำให้เธอโดนต่อว่ามากมาย
แต่ตอนนี้เธอไม่ใส่ใจเรื่องไร้สาระที่ไม่สลักสำคัญเหล่านั้นเลย
ในตอนนี้เธอคิดเพียงแค่ว่าจะต้องทำเช่นไร
ถึงจะจดจำช่วงเวลาสำคัญตรงหน้าให้ไม่มีทางลืมเลือน

.

การรอคอยของลูกหมาน้อยสิ้นสุดลงแล้ว
แม้ผู้มาหามันจะไม่ใช่เจ้าของเดิม
แต่อ้อมกอดที่มันสัมผัสก็อบอุ่นไม่แพ้กัน
แล้วลูกหมาน้อยก็เพิ่งรู้ในวินาทีนั้นเอง
ว่าการตกหลุมรักใครนั้นเป็นอย่างไร

CHAPTER 3

MOM AND PUPPY

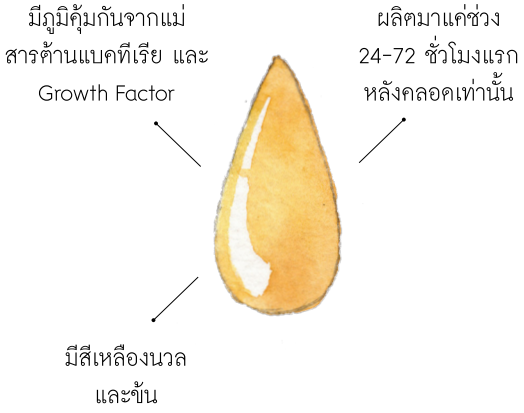
COLOSTRUM
อ้อมกอดปกป้องจากนมแม่

COLOSTRUM คืออะไร

Colostrum หรือ นมน้ำเหลือง คือน้ำนมจากแม่สุนัขในช่วง 24-72 ชั่วโมงแรกหลังคลอด โดยจะมีความแตกต่างจากน้ำนมปกติตรงที่จะมีลักษณะข้นและมีสีเหลืองนวล ในขณะที่น้ำนมสุนัขปกติจะมีลักษณะสีขาวและใสกว่า

Colostrum มีความสำคัญต่อลูกสุนัขมาก เพราะในช่วงแรกลูกสุนัขยังสร้างภูมิคุ้มกันเองไม่ได้เลยต้องได้รับภูมิคุ้มกันที่แม่ถ่ายทอดให้ก่อน หรือที่เรียกว่าภูมิคุ้มกันแบบรับมา (Passive Immunity) ซึ่งแม่สุนัขจะถ่ายทอดภูมิคุ้มกันมาให้ลูกสุนัขผ่านทาง Colostrum นั่นเอง ทำให้ลูกสุนัขมีภูมิต้านทานป้องกันเชื้อโรคต่างๆ ได้นาน 6-8 สัปดาห์ หลังคลอด

COLOSTRUM (นมน้ำเหลือง)

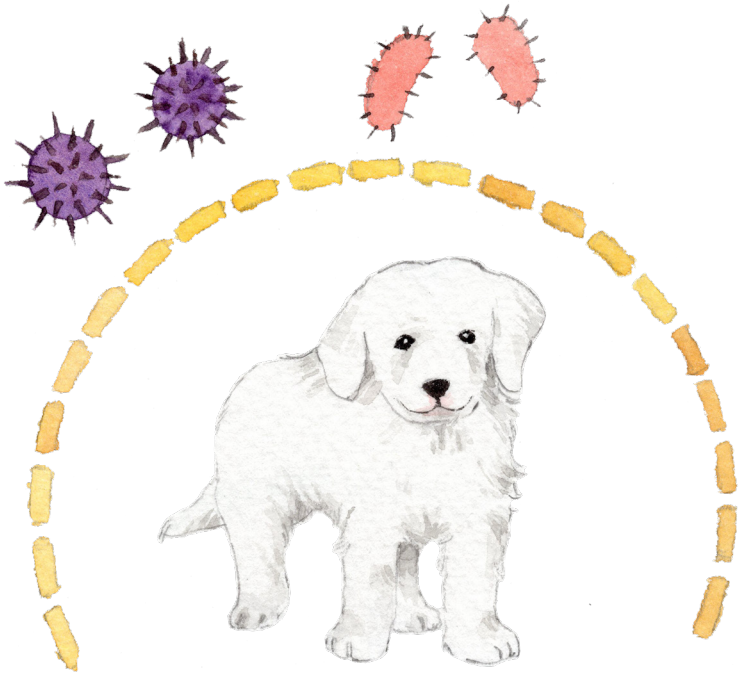

เคล็ดลับน่ารู้เกี่ยวกับการให้ลูกสุนัขกินนมแม่

- ควรให้ลูกสุนัขได้กินนมแม่สุนัขภายใน 24-72 ชั่วโมงแรกหลังคลอด เพื่อให้ลูกสุนัขได้รับ Colostrum จากแม่นั่นเอง
- การให้ลูกสุนัขได้กินนมแม่สุนัขไปจนถึงช่วงหย่านมนอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแม่กับลูกด้วย
- ควรดูแลให้ลูกสุนัขได้รับนมเพียงพอในแต่ละวัน

ข้อดีของลูกสุนัขที่ได้รับ Colostrum

1. มีภูมิต้านทานต่อโรคต่างๆ ในช่วง 6-8 สัปดาห์แรก
2. มีความต้านทานต่อการติดเชื้อต่างๆ มากกว่าลูกสุนัขที่ไม่ได้รับ
3. ร่างกายแข็งแรง มีพัฒนาการรวดเร็ว

Passive Immunity : ภูมิคุ้มกันที่คุณแม่มอบให้

เนื่องจากในช่วงสุนัขแรกเกิดยังไม่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันได้เอง จึงจำเป็นต้องได้รับภูมิคุ้มกันที่ได้รับมาจากแม่หรือที่เรียกว่า Passive Immunity ซึ่งภูมิคุ้มกันแบบนี้แม่สุนัขจะถ่ายทอดให้ลูกได้ 2 วิธี คือ 20% จะมาจากการที่แม่สุนัขถ่ายทอดให้ในระหว่างการตั้งท้อง และอีกกว่า 80% เป็นการให้ผ่านทาง Colostrum หรือนมน้ำเหลือง ซึ่งภูมิคุ้มกันที่แม่สุนัขถ่ายทอดมาให้นี้จะอยู่ได้ประมาณ 6-8 สัปดาห์ นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเราต้องฉีดวัคซีนให้กับลูกสุนัขในช่วงนั้น เพราะว่านั่นเป็นช่วงที่ภูมิคุ้มกันที่ลูกสุนัขได้รับมาจากแม่กำลังเริ่มหมดไปแล้วนั่นเอง

เติมการปกป้องของคุณแม่ให้กับลูกสุนัข ด้วยอาหารลูกสุนัขที่มี COLOSTRUM

ทำไมต้องเลือกอาหารลูกสุนัขที่มีส่วนผสมของ COLOSTRUM

ในช่วงปีแรกของลูกสุนัขนั้นถือว่าเป็นช่วงที่ลูกสุนัขต้องผ่านสถานการณ์ต่างๆ มากมาย ทั้งการหย่านม การฉีดวัคซีน และการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในช่วงลูกสุนัขหย่านม ซึ่งเป็นช่วงที่ภูมิคุ้มกันที่ได้รับมาจากแม่จาก Colostrum ค่อยๆ ลดลงพอดีหรือที่เรียกกันว่า Immunity Gap นั่นเอง การให้อาหารลูกสุนัขที่มีส่วนผสมของ Colostrum จะช่วยเสริมการปกป้องให้กับลูกสุนัขช่วงหลังหย่านม ทำให้มีสุขภาพแข็งแรง

IMMUNITY GAP รอยต่อของภูมิคุ้มกันสุดอันตราย

Immunity Gap คือช่วงที่ภูมิคุ้มกันที่ได้รับจากแม่ค่อยๆ ลดลง จนเกือบหมด ในขณะที่ภูมิคุ้มกันที่ลูกสุนัขสร้างเองก็ยังมีไม่มากเพียงพอ มักอยู่ในช่วงลูกสุนัขอายุ 6-10 สัปดาห์ ประกอบกับเป็นช่วงหย่านมและเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วย เลยถือว่าเป็นช่วงที่ลูกสุนัขเสี่ยงที่จะติดโรคต่างๆ และเกิดภาวะท้องเสียได้มากที่สุด ดังนั้นเราจึงควรปกป้องลูกสุนัขในช่วงนี้ด้วยอาหารที่มีส่วนผสมของ Colostrum ที่มีภูมิคุ้มกันจากแม่ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ลูกสุนัขให้แข็งแรงแทนสารอาหารที่พวกเขาเคยได้จากนมแม่นั่นเอง

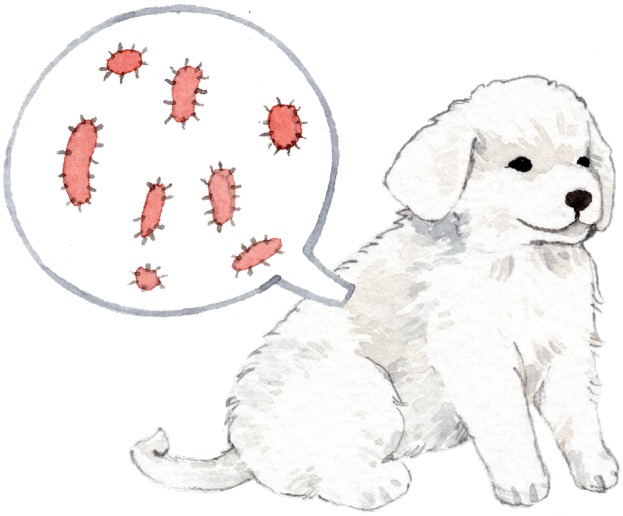

ข้อดีของอาหารลูกสุนัขที่มีส่วนผสมของ COLOSTRUM

1. ช่วยกระตุ้นภูมิต้านทานในระบบทางเดินอาหาร

อาหารลูกสุนัขที่มีส่วนผสมของ Colostrum จะช่วยให้ภูมิต้านทานในระบบทางเดินอาหารทำงานได้ดี ช่วยป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายผ่านระบบทางเดินอาหารได้ง่าย

2. ช่วยทำให้แบคทีเรียในลำไส้ทำงานได้อย่างปกติ

Colostrum ที่ผสมอยู่ในอาหารลูกสุนัขจะช่วยให้แบคทีเรียในลำไส้ทำงานได้อย่างเป็นปกติ ส่งผลให้ดูดซึมสารอาหารได้ดีขึ้น และลดการท้องเสียจากภาวะเครียดหรือเปลี่ยนอาหารของลูกสุนัขได้

3. ช่วยในการตอบสนองต่อการฉีดวัคซีน

ลูกสุนัขที่ได้กินอาหารที่มีส่วนผสมของ Colostrum จะทำให้เมื่อฉีดวัคซีนแล้วลูกสุนัขจะสามารถตอบสนองต่อการฉีดวัคซีนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นอย่าลืมปกป้องลูกสุนัขของเราด้วยอาหารที่มีส่วนผสมของ Colostrum กันนะ

CHAPTER 4

GALLERY

SAVE THE DATE

CHAPTER 5

OTHER

เรื่องและภาพ : เลขา

"เมื่อวันที่ฉันเป็นผู้ใหญ่
ฉันจะเห็นค่าของวัยเด็กและใช้มันเป็นพลังงานสำรอง"

เรื่องและภาพ : mahamojo

น้ำครำ

คูนคั้นค้นมาจากฉะเชิงเทรา

เขาตั้งใจมาเรียนวิชาปวช. ในเมืองหลวง แต่ก็มีเรื่องมีราวจนถูกไล่ออกกลางคัน จับพลัดจับผลูได้ไปทำอาชีพเป็นลูกมืออู่ซ่อมรถได้สิบกว่าปี พิษเศรษฐกิจก็ทำให้อู่ก็ปิดตัวลง เขาตระเวนหางานใหม่อยู่สักพัก จนเงินเก็บไม่เหลือ ภรรยาที่อยู่กินกันมาก็หอบกระเตงลูกชายหนีกลับต่างจังหวัดไป ตอนนั้นเองที่คูนเพิ่งจะรู้สึกตัวว่าเขาไม่เหลืออะไรแล้ว ไม่เหลือแม้แต่ที่ซุกหัวนอน

สำหรับเขาแล้วการเก็บของเก่าตามถังขยะขายก็ไม่ได้แย่ ในโลกทุกวันนี้ทุกคนดูรีบไปหมดจนไม่เห็นว่าของที่ถูกทิ้งบางชิ้นก็มีค่าพอจะต่อชีวิตคนอื่นได้ อย่างน้อยก็ข้าวห่อวันละสามมื้อ พอข้ามวันไปไม่ให้ตายได้ หรือถ้าบางวันโชคดีหน่อยเขาอาจจะเหลือเงินพอซื้อยาเส้นกับใบจากมาพันสูบนิดหน่อยพอให้หายอยาก และถ้ารวมกับเงินเหลือเก็บอีกสักนิด บางวันเขาอาจจะได้เหล้าขาวไว้เป็นเพื่อนใจสักขวด นั่นล่ะความสุขสุดยอดที่เขาพึงปรารถนา

วันจันทร์ที่แสนจะอบอ้าว เขานั่งหลบใต้สะพานที่มีรถสัญจรไปมาทั้งวัน สายตาทอดเหม่อลอยไปยังน้ำคลำที่สีเข้มสนิท แคคแบบนี้การออกไปคุ้ยขยะคงไม่ใช่เรื่องดีนัก เขาจึงตัดสินใจมวนยาเส้นที่เพิ่งซื้อมาสองสามวันที่แล้วเพื่อจุดสูบ และสังเกตได้ว่ามีเพื่อนร่วมโลกตัวเล็กจ้อยเดินมาดมหาของกินอยู่ข้าง ๆ

คูนเทยาสูบกลับเข้าไปน่ซอง สอดมันเข้าไปเก็บในยาม และเพ่งความสนใจมายังลูกสุนัขตัวจ้อย

"แม่เอ็งไปไหนเสียล่ะ หืม"

เจ้าหมาไม่ตอบอะไรกลับ แต่กระดิกหางกระโดดโลดเต้นเหมือนคุ้นเคยกับคูนมานาน ขบเลียขาแขนเขาไปทั่ว

"ข้าไม่ได้อาบน้ำมาเป็นอาทิตย์แล้วนะ ไอ้หนู ระวังเอ็งจะท้องเสียเอา" เขาอุ้มมันขึ้นมากอด คนไร้บ้านนึกถึงลูกชายของเขาขึ้นมา หน้าตาเขาจะเป็นอย่างไรบ้างนะ หล่อเหลาเหมือนข้าหรือเปล่า ป่านนี้คงจะสูงเท่าแม่แล้วกระมัง ถ้าข้ายังอยู่กับเอ็ง ข้าคงเอาลูกหมาตัวนี้กลับไปฝาก ข้าจะตั้งชื่อมันว่าไอ้มอม เอ็งคงจะชอบมันน่าดูเชียว - เขานั่งหัวเราะอยู่กับพื้นดินด้วยรองเท้าแตะหูหนีบเก่าๆ และเสื้อผ้าขาดวิ่น พร้อมด้วยน้ำตาที่รื้นไปทั่วทั้งใบหน้า

ปลายเดือนเมษายน อากาศยังคงอบอ้าว แต่ฟ้าครึ้มเมฆราวกับจะมีฝนตกลงมา ไม่มีใครเห็นนายคูนคนเร่ร่อนมาร่วมสามเดือนแล้ว รวมถึงลูกสุนัขที่เขาคอยเอาอาหารมาให้ทุกวันด้วย บางคนว่าเขาเดินทางไปที่อื่น บางคนว่าเขาอาจจะพาลูกสุนัขไปด้วย บางคนว่าลูกหมาคงถูกเทศกิจจับไปเพราะโรคพิษสุนัขบ้า ส่วนเขาก็มีข่าวว่าเมาเหล้าขาวกระโดดให้รถชนเสียชีวิตที่ไหนสักที่ไม่ไกลจากที่นั่น ไม่มีใครรู้คำตอบแน่ชัดเสียทีเดียว แต่ทุกชีวิตก็ยังดำเนินต่อไปอย่างปกติที่สุด

ปกติเหมือนกับฟ้าฝนวันนี้ ที่ประเดี๋ยวก็จะพัดผ่านไป

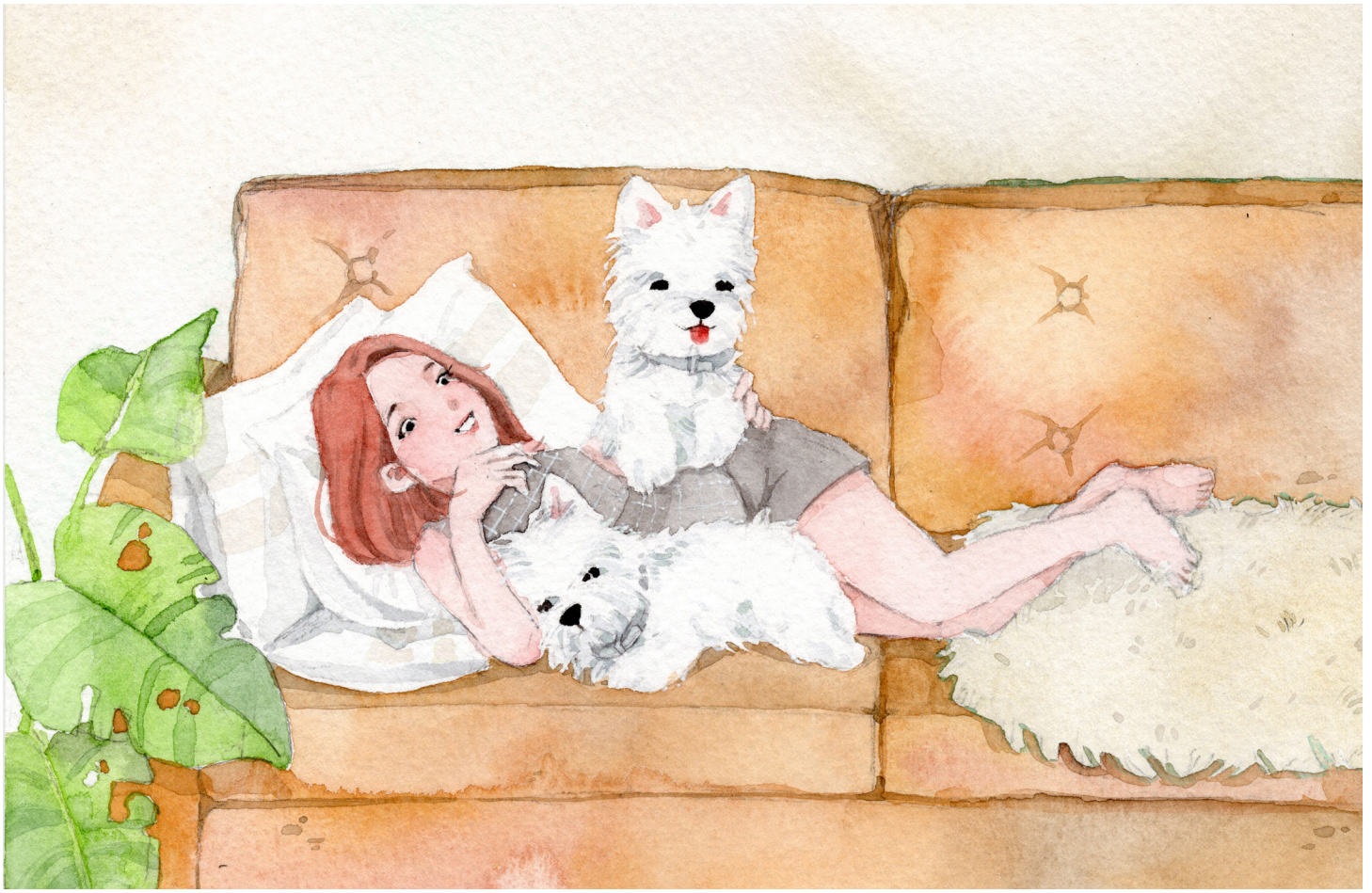
คบกันเป็น**เพื่อน**

เรื่องและภาพ : แม่พิมพ์สี

สีขาว สีดำ หรือด่าง
ตัวโต ตัวเล็ก หรือตัวอ้วน
ขนยาว ขนสั้น หรือขนฟู
ยังไงแม่ก็รักลูกเท่ากัน

ปัญหาเห็บหมัดจะไม่มีวันหมดไป
ถ้าเจ้าของไม่ใส่ใจ 3 อย่างนี้

ในการดูแลลูกสุนัขและสุนัขทุกช่วงวัย นอกจากเราต้องใส่ใจเรื่องโภชนาการเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการที่ดี หรือเรื่องการฉีดวัคซีนเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแล้ว อีกหนึ่งภัยร้ายน่ากลัวที่ลูกสุนัขไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ก็คือ พวกปรสิตภายนอก ทั้งเห็บและหมัด ที่จ้องจะคอยดูดเลือดและแพร่โรคร้ายแรงต่างๆ เข้าสู่ร่างกายน้องหมา ทั้งโรคพยาธิเม็ดเลือด โรคโลหิตจาง โรคแพ้น้ำลายหมัด เป็นต้น ความน่ากังวลอยู่ตรงที่ว่า... ปัญหาเห็บหมัด ไม่สามารถป้องกันได้เพียงแค่การใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันบนตัวสุนัขเท่านั้น แต่เราต้องทำให้ครบ 3 อย่างนี้ น้องหมาจึงจะปลอดภัยจากวายร้ายดูดเลือดได้อย่างแท้จริง

- **ปกป้องที่ตัวสุนัข :** โดยเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันเห็บหมัดที่สัตวแพทย์แนะนำ มีฉลากถูกต้อง ปลอดภัย หรือถ้าให้ดี อาจเลือกสวมปลอกคอชนิดที่สามารถปกป้องไม่ให้เห็บกัดได้ตั้งแต่แรก
- **ปกป้องสัตว์เลี้ยงทุกตัวในบ้าน :** เห็บหมัดจะเลือกไปอยู่กับน้องหมาตัวที่ไม่ได้รับการป้องกัน เราจึงห้ามเปิดโอกาสให้พวกมันโดยเด็ดขาด ดังนั้นการปกป้องน้องหมาน้องแมวทุกตัวในบ้านให้ครอบคลุมเหมือนกันหมดจึงเป็นเรื่องสำคัญ
- **ปกป้องบริเวณรอบบ้าน ให้ปราศจากรังเห็บ :** หลายคนอาจยังไม่ทราบว่าวงจรชีวิตของเห็บนั้น พวกมันไม่ได้เกาะอยู่บนตัวสุนัขตลอดเวลา แต่มันจะไต่ขึ้นมาแค่เฉพาะเวลาต้องการดูดเลือดเท่านั้น ส่วนวงจรที่เหลือพวกมันมักอาศัยอยู่ตามพื้น ผนัง เพดาน ซอกมุมโซฟา หรือแม้แต่ในสนามหญ้าหน้าบ้าน ขอแค่ความชื้นพอเหมาะ พวกมันก็พร้อมจะวางไข่ออกลูกหลานมาอีกนับเป็นพันๆ ฟอง นั่นแปลว่า ถ้าเราไม่จัดการพวกที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมด้วยแล้ว น้องหมาก็จะมีโอกาสติดเห็บกลับมาอยู่เรื่อยๆ

วิธีการง่ายๆ ที่จะทำให้เราสามารถกำจัดเห็บหมัดที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมได้ ก็คือใช้ น้ำยาไบติคอล ปริมาณ 1 ซีซี ผสมกับน้ำ 1.5 ลิตร แล้วเทราด หรือฉีดพ่นบริเวณพื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยง แล้วปล่อยให้แห้ง (ในอัตราส่วน น้ำที่ผสมน้ำยาแล้ว 1.5 ลิตร ต่อพื้นที่ 2 ตารางเมตร) โดยตัวยาสามารถออกฤทธิ์กำจัดเห็บหมัดที่อยู่ในสิ่งแวดล้อม และช่วยตัดวงจรชีวิตของเห็บหมัดให้หมดไป แถมยังไม่เป็นอันตรายต่อสุนัขและทุกคนในบ้านอีกด้วย

เพียงแค่ปราการ 3 อย่างนี้ ก็จะเป็นเกราะป้องกันชั้นดีให้น้องหมาของพวกเรา ไม่มีปัญหาเห็บหมัดมากวนใจอีกต่อไป

ไบติคอล® 6% อี.ซี.

เห็บหมัด ไม่ได้อาศัยอยู่ที่ตัวสุนัขเพียงอย่างเดียว แต่พวกมันยังอาศัยอยู่ตามมุมอับ ซอกหลืบบ้าน หรือสถานที่อับชื้นภายในบ้าน ยิ่งชื้นมาก ยิ่งทำให้เห็บหมัดแพร่พันธุ์ได้ดี.. รักน้องหมา โปรดดูแลสภาพแวดล้อมควบคู่กันไปด้วย

ไบติคอล 6% อี.ซี. ประสิทธิภาพสูง ใช้สะดวก ฉีดพ่นราด ออกฤทธิ์โดยตรงกับเห็บหมัด จึงไม่เป็นอันตรายต่อคนและสัตว์เลี้ยง

เรื่องและภาพ : LittleLionMan

รักแรกพบ

หากพูดถึงประเทศที่เป็นรักแรกพบ แน่นอนว่าหนึ่งในลิสต์ของเราต้องเป็น สกอตแลนด์ อย่างแน่นอน

สกอตแลนด์เป็นที่แรกๆ ที่เราได้มีโอกาสไปสัมผัสธรรมชาติจริงๆ จังๆ และตกหลุมรักเอามากๆ ในครั้งแรกเราซื้อทัวร์ไป เลยทำให้รู้สึกว่าไม่จุใจเลย และคิดในใจเลยว่าฉันต้องกลับมาอีกอย่างแน่นอน

ครั้งที่สองนี้ เราวางแผนมาอยู่ที่นี่เต็มๆ 10 วัน บางคนอาจจะบอกว่านาน ไปที่อื่นดีกว่า แต่เรื่องแบบนี้ก็ต้องแล้วแต่ความชอบแต่ละคนมากกว่าเนอะ

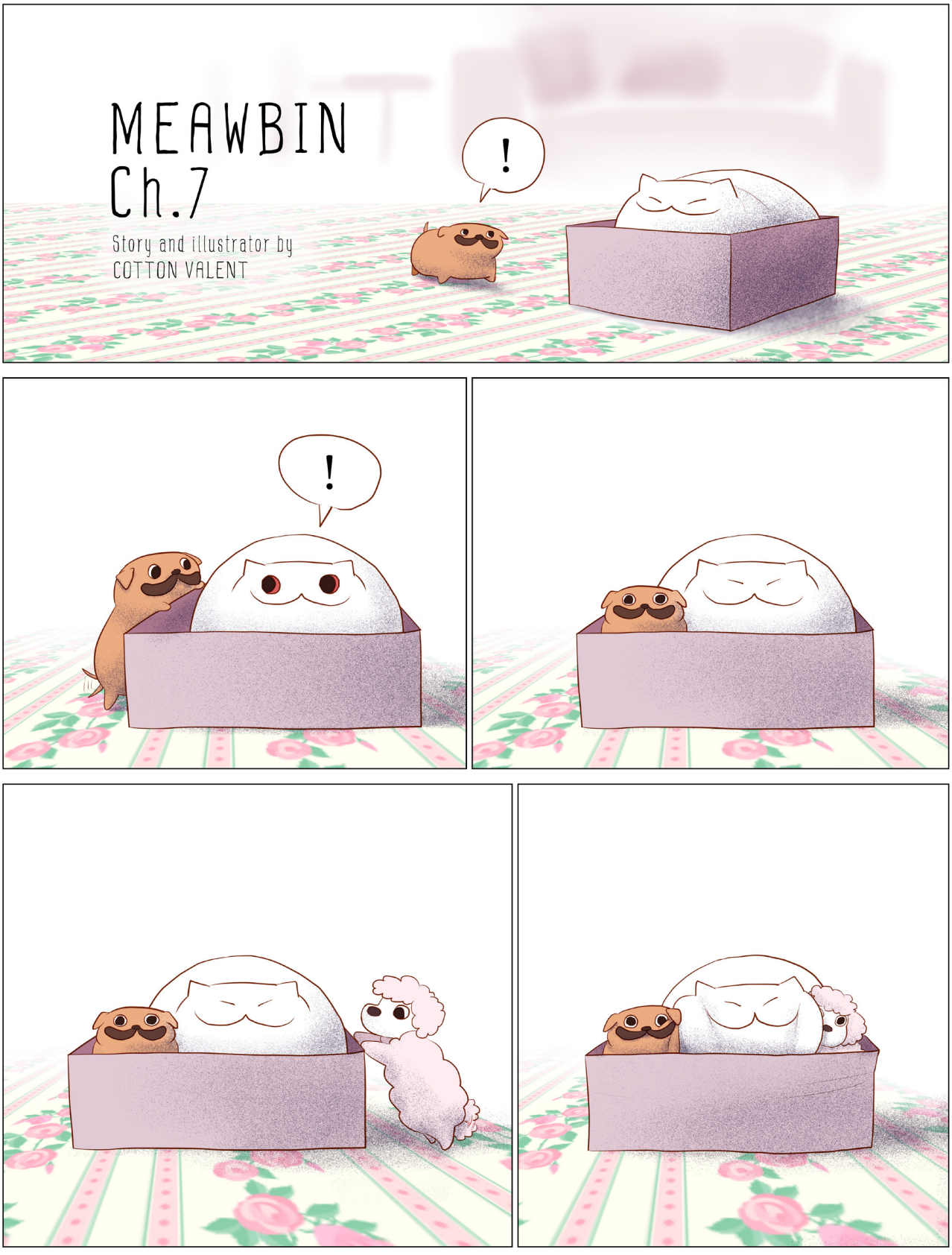
แม้อากาศจะหม่นหมองและแปรปรวนบ่อยๆ ก็ไม่ได้ทำให้เราเบื่อที่นี่เลย เราไปเที่ยวทั้ง Edinburgh, Glasglow, Falkirk และ Scottish highlands

Scottish highlands เป็นดินแดนทางเหนือไปด้านบนที่ไม่มีตึกสูงๆ มาบังทัศนียภาพความงามของธรรมชาติเลย เราได้ไปตามรอยหนังสุดโปรดของเรา แฮร์รี่ พอตเตอร์ ได้ไปพักผ่อนบนเกาะที่สวยมาก Isle of Skye ได้ขับรถในคืนวันพระจันทร์เต็มดวง บนถนนที่มีแต่น้องกระต่ายอยู่เต็มไปหมด ได้ล่องเรือไปตามหา Lochness ได้กินหอยนางรมที่จับขึ้นมาสดๆ ได้พบกับ fish & chips ที่อร่อยมากๆ โดยบังเอิญ

ที่เล่ามาเป็นแค่น้ำจิ้มเท่านั้น แต่บอกเลยสำหรับเรา ให้มาอีกสิบๆ รอบก็ไม่เบื่อ เราคงตกหลุมรักที่นี่เข้าเต็มๆ แบบที่แทบไม่รู้ตัวเลย

MEAWBIN
Ch.7
Story and illustrator by
COTTON VALENT
!
!

รู้ไว้ไม่ว่า

เรื่อง : Tito
ภาพประกอบ : เจี๊ยบทำทุกอย่างที่ไม่ใช่งาน

10 เรื่องสุดซ่า ลูกหมา 10 ตัว

1. ตัวแรกขออนุญาตพูดถึงหมาตัวเองก่อน เป็นลูกหมา 3 ตัวที่ผมทำคลอดเองตอนเด็กๆ ตอนนั้นตื่นเต้นมากครับ ไม่เคยเห็นมาก่อน วิธีการทำคลอดก็ไม่ยากเลยครับ ก่อนอื่นเราเอากล้องมือถือมาตั้งอัดเก็บไว้ก่อน จากนั้นเราเดินไปนอนรอ พอตื่นเช้ามาหมาคลอดหมดแล้ว ง่ายไหมครับ ใช่ครับไม่ต้องไปยุ่งเรื่องคลอด แอบอยู่ห่างๆ พอ ถ้าดูท่าไม่ดีค่อยพาไปหาหมอ ไม่ต้องช่วยลุ้นเบ่งด้วยนะครับ หมางง หมอก็งง บางทีเจ้าของก็งงว่าช่วยร้องเบ่งทำไม

2. ลูกหมาที่เจอประจำมักไม่ค่อยเป็นโรค เพราะเค้ามาทำวัคซีนเข็มแรกกัน วัคซีนคือเชื้อโรคที่อ่อนแอ ฉีดเข้าไปเพื่อทำให้ร่างกายรู้จักเชื้อโรคง่อยๆ ก่อนจะพร้อมผจญภัยกับเชื้อโรคที่แข็งแรงตัวจริงในอนาคต ดังนั้นไม่ต้องแปลกใจถ้าสุนัขดูไม่แข็งแรงหรือรับมาเลี้ยงแล้วพาไปหาหมอทันที หมอจะไม่ฉีดวัคซีนให้ แต่จะรอดูอาการหรือทำให้แข็งแรงก่อนค่อยฉีดวัคซีน

3. ถ้าไม่เจอแบบข้อ 2 ก็จะเจอแบบข้อนี้เลยครับ น้ำมูกเขียว ไอ ท้องเสีย อาเจียน พุ่งออกเละเทะ แบบนี้เจอแล้วก็สงสารเพราะอัตราการรักษาหายด้วยการรักษาในปัจจุบันยังไม่ค่อยได้ผลดีเลยครับ เนื่องจากสุนัขเด็กมักเป็นโรคติดเชื้อไวรัส ซึ่งไวรัสไม่มียาที่รักษาแบบเจาะจง ทำได้แค่ประคองอาการเพื่อรอให้ร่างกายแข็งแรงเอง

4. พูดถึงยาแผนปัจจุบันยังหดหู่ขนาดนี้ ไม่ต้องพูดถึงการกินยาสมุนไพร หรือกินอะไรที่เขาเล่าว่ากินแล้วหายเนี่ยน่ากลัวมากครับ มีตัวนึงเจ้าของบอกว่าขอลองแบบทางเลือก อีก 3 วันหายเลยหมอ หมาหายเหรอ เปล่า ยาหาย !!! พอดีเจ้าของขี้ลืมไปหน่อย

5. ตัดเข้ามาเรื่องมีสาระบ้าง หมาเด็กที่ผมเจอที่แผนกมักมาด้วยอาการขาแบะ เหยียดขาตรง เหมือนยืดขาว่ายน้ำตลอดเวลา โรคนี้เจอไม่บ่อยแต่มักไม่หายถ้ามาเจอกันช้าไป ป้องกันง่ายๆ ได้ด้วยการจัดการทั้งอาหารและการเลี้ยงดูตั้งแต่แรกคลอด เพราะฉะนั้นแนะนำว่าเข้ามาตรวจตั้งแต่เนิ่นๆ นะครับ

6. หมาเด็กก็เหมือนเด็กคือต้องหลอกล่อตลอดเวลา จะตรวจก็มีเวลาสั้นๆ ที่เค้าจะยอมให้ตรวจ จะฉีดยานี่ยิ่งลุ้นเข้าไปใหญ่เลยว่าจะกรี๊ดแค่ไหน โดยเฉพาะเข็มแรก ความสนุกคือทำไงให้หมาไม่รู้ตัวจะได้ไม่กรี๊ดออกมา บางครั้งก็เลยไม่ใช้เข็มฉีดเลยครับ เอาวัคซีนมาทาบนตัวหมาเอา หมาไม่ร้องเลย ฤยยย (วัคซีนต้องฉีดอย่างเดียวนะครับ ไม่ใช่ยาหม่องถึงทาเอาได้)

7. ลูกหมาตัวต่อมาที่อยากเขียนถึงชื่อยูโร เป็นสุนัขโกลเด้น รีทรีฟเวอร์ ที่น่ารักมากๆ ซึ่งเป็นไปตามปกติของโกลเด้น แต่ที่ไม่ปกติคือยูโรมารักษาด้วยภาวะไตวาย ซึ่งแปลกมาก เพราะเป็นตั้งแต่ 3 เดือน สาเหตุที่ลงความเห็นกันเทไปที่ยูโรชอบกินองุ่นไร้เมล็ดมากๆ ไม่น่าเชื่อใช่ไหมครับ สุนัขกินเมล็ดองุ่นไตอาจถูกทำลายอันนี้หลายคนน่าจะรู้ แต่องุ่นไร้เมล็ดเนี่ยใครจะไปรู้กัน ดังนั้นจะมีเมล็ดหรือไร้เมล็ดก็ห้ามให้องุ่นแก่สุนัขกินเด็ดขาดนะ

8. สุนัขเด็กๆ เวลามาทำวัคซีนต้องสังเกตดีๆ นะครับ หลังทำอาจจะมีโอกาสแพ้วัคซีนได้ เป็นไม่บ่อยแต่ถ้าเห็นตัวบวม ตัวแดง ตาแดงหายใจลำบาก ให้รีบพากลับมาเลยนะครับ อันนี้จริงจังนะครับไม่เล่นมุก

9. เด็กๆ บางสายพันธุ์เกิดมาพร้อมความผิดปกติแต่กำเนิด เช่น นอนกรน สะบ้าเคลื่อน สะโพกเสื่อม ชัก ฟันน้ำนมค้าง หรืออื่นๆ อีกมากมาย การแก้ไขตั้งแต่เป็นไม่มากค่อนข้างได้ผลดีครับ อย่าคิดว่าบางเรื่องเป็นเรื่องปกติประจำพันธุ์แล้วจะปล่อยเลยตามเลยไปเลยนะ

10. ตัวสุดท้ายคือไอ้ลูกหมาที่ชื่อ howl วันนี้กำลังจะวิ่งและก้าวต่อไป จะล้มจะลุก เราก็ยังไปต่อ และยังต้องการคนประคองไปเรื่อยๆ นะครับ แต่ถ้าเบื่อประคองจะลองมาคบกันดูกันได้นะ สมัครสมาชิก 300 บาทเอง กิ้วๆ

THANK YOU

- ขอขอบคุณ **คุณอุ้ย – และน้องๆ บีเกิ้ลทั้ง 2 ตัว** จากฟาร์มสุนัขบีเกิ้ล พระราม 2 ที่มาวาดลวดลายความน่ารักและความสนุกสนานให้พวกเราได้ชมกันในแกลลอรี่และปกของเล่มนี้
- ขอขอบคุณ **คุณมุก (Kanis) / คุณชาพีช / คุณเลขา** ที่มาช่วยวาดภาพประกอบแสนน่ารักเข้ากับบรรยากาศรักแรกในเล่มนี้ครับ ต้องบอกว่าตอนทำภาพประกอบเล่มนี้เราสนุกกันมากๆ เลย
- ขอขอบคุณทาง **บริษัท บริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด** ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายอาหารสุนัขและแมว **Purina Pro Plan, Purina ONE** และอาหารแมว **Fancy Feast** ที่เป็นผู้สนับสนุนหลักพวกเราครับ
- เหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบคุณมิตรรักนักอ่านทุกท่านที่ได้ติดตามพวกเรามาจนถึงในฉบับนี้ ขอบคุณมากจริงๆ ครับ

ใบสมัครสมาชิก howl

มีความประสงค์
สมัครสมาชิกนิตยสาร howl จำนวน 1 ปี (6 ฉบับ ฉบับที่ 17 - 22) ราคา 300 บาท

ชื่อ_____
ที่อยู่ (คลินิก/โรงพยาบาลสัตว์/บ้าน)
_____
_____
_____
รหัสไปรษณีย์_____**โทรศัพท์**_____**มือถือ**_____
อีเมล์_____**Line ID**_____

การชำระเงิน
โอนเงินเข้าบัญชี บริษัท ศูนย์สรรพสินค้าสัตว์เลี้ยง จำกัด บัญชีออมทรัพย์
ธนาคารกสิกรไทย สาขาย่อยประชานิเวศน์ 1 เลขที่บัญชี 737-2-07217-7

วิธีส่งใบสมัครสมาชิก
- **ถ่ายรูปใบสมัครส่งมาทางข้อความแฟนเพจเฟซบุ๊ก @readhowl**
- **ถ่ายรูปใบสมัครส่งมาทางอีเมล์ howlpublishing@gmail.com**
- **ส่งใบสมัครสมาชิกพร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่ : นิตยสาร howl**
  บริษัท ศูนย์สรรพสินค้าสัตว์เลี้ยง จำกัด เลขที่ 68/932 ม.8 ซ.รัตนาธิเบศร์ 28 ถ.รัตนาธิเบศร์ ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

WHERE TO GRAB

University

หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

Department Store

Central Festival Eastville

Café & Bakery

True Coffee

ไลบารี่ ในป่า

TOM N TOMS

Au Bon Pain

บ้านไร่กาแฟ

Un-Fashion-Café

Ka-Nom

Tuba Design Furniture & Restaurant

Library Café

happening shop

Animal Hospital & Pet Shop

Catster by Kingdom of Tigers

โรงพยาบาลสัตว์ทองหล่อ

โรงพยาบาลสัตว์ iVet

โรงพยาบาลสัตว์ สัตวแพทย์ 4

โรงพยาบาลสัตว์พญาไท 7

โรงพยาบาลสัตว์ตลิ่งชัน

โรงพยาบาลสัตว์ SLV

โรงพยาบาลสัตว์รัตนาธิเบศร์

โรงพยาบาลสัตว์สายไหม

วิภาวดีสัตวแพทย์

โรงพยาบาลสัตว์บางแค 1

โรงพยาบาลสัตว์เล็กจุฬา

โรงพยาบาลสัตว์เกษตร

โรงพยาบาลสัตว์ปศุอาทร มหิดล

โรงพยาบาลสัตว์รักษ์ ณ จันทร์

คลินิกรักษาสัตว์ Pet Lovers

โรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทย์ ม.มหานคร

โรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทย์ ม.ขอนแก่น

โรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทย์ ม.เชียงใหม่

THERE IS NO LOVE LIKE THE FIRST.

NICHOLAS SPARKS

howl
hear your best friend.

available : www.readhowl.com
www.facebook.com/readhowl